

A nins din plin în această noapte.
Îndată după micul dejun, Matéo a sărit în cizme,
și-a pus boneta și a fugit afară.

De data aceasta, Matéo rămâne treaz. Lumina lunii se lasă peste omul de zăpadă. Deodată, la marginea pădurii, se văd doi ochi mici care strălucesc...
– Un iepuraș! Un mic iepure alb! exclamă Matéo.

Iepurașul sare pe capul omului de zăpadă, făcându-l pe Matéo furios. Apoi vede cum iepurele încearcă să dea jos nasul cu vârful labei sale.

O dată și încă o dată!
„Nu e atât de ușor!”, se gândește Matéo și izbucnește în râs de la toate încercările nereușite ale iepurelui.

Dar, iată că nasul cade. Matéo iese în grabă afară, însă vede doar cum iepurele dispare printre copaci...